

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 3 października 1931

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 września 1931 r.

w sprawie przeprowadzenia drugiego powszechnego spisu ludności.

Na podstawie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonej ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Drugi powszechny spis ludności Rzeczypospolitej Polskiej odbędzie się dnia 9 grudnia 1931 r. Miarodajnym momentem spisu jest północ z dnia 8 na 9 grudnia 1931 r.

§ 2. Spis dotyczyć będzie wszystkich osób zamieszkałych w granicach Rzeczypospolitej bez względu na to, czy będą w dniu spisu obecne czy też czasowo nieobecne w miejscu swego zwykłego zamieszkania, jak również osób, które w dniu spisu przebywają w Polsce czasowo, to jest osób zamieszkałych poza granicami Rzeczypospolitej.

W związku ze spisem ludności przeprowadzony będzie spis zawodów, spis budynków mieszkalnych (tak zamieszkałych jak niezamieszkałych) i innych budynków, o ile są zamieszkałe, oraz nieruchomości, na których się budynki te znajdują, wreszcie spis mieszkań i spis miejscowości.

Spisy te będą przeprowadzone według formularzy i instrukcji wydanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Ponadto dla roczników 1918 — 1931 zostanie podczas spisu sporządzony odpis odnośnych danych z formularzy spisowych dla celów administra-

cji szkolnej, w zakresie ustalonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Osoby podlegające spisowi są obowiązane do złożenia przed organami spisowymi zeznań w zakresie objętym urzędowymi formularzami, jak również do okazania na żądanie tych organów dokumentów, niezbędnych do sprawdzenia ich zeznań.

Nadto mają obowiązek złożenia zeznań:

a) właściciel i zarządca domu — co do budynków i mieszkań, znajdujących się w tej nieruchomości, oraz co do osób w nich zamieszkałych względnie obecnych;

b) osoba zajmująca lub wynajmująca na swoje imię mieszkanie, głowa gospodarstwa domowego oraz domownicy — co do mieszkania zajmowanego przez siebie oraz co do osób w niem zamieszkałych względnie obecnych.

Zeznania mają być składane, zależnie od bliższych co do tego przepisów instrukcyj, bądź ustnie przez udzielanie odpowiedzi na pytanie organów spisowych, bądź pisemnie przez wypełnienie doręczonych w tym celu formularzy spisowych.

§ 4. Zeznania winny być ściśle, zupełne, zgodne z prawdą i złożone na formularzach urzędowych.

§ 5. Formularze spisowe będą wypełniane wyłącznie w języku polskim, jeżeli formularz jest drukowany tylko w tym języku.

Formularze drukowane, prócz polskiego, w drugim języku mogą być wypełniane w jednym z tych języków.

§ 6. Władzami spisowymi na całym obszarze Rzeczypospolitej są władze powiatowe administracji ogólnej.

W miastach Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Krakowie, Lwowie i Wilnie — władzami spisowymi są magistraty miast.

Minister Spraw Wewnętrznych może przekazać przeprowadzenie spisu również magistratom innych miast, które będą w tym wypadku posiadały prawa władzy spisowej.

Władze spisowe przeprowadzają spis pod nadzorem wojewodów, którzy powołują dla prowadzenia prac spisowych wojewódzkich komisarzy spisowych.

Wyjątek stanowią władze spisowe (magistraty) miast: Warszawy, Łodzi, Poznania, Krakowa, Lwowa i Wilna, które przeprowadzają spis pod bezpośrednim nadzorem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Władze spisowe mianują dla przeprowadzenia spisu komisarzy spisowych, jak również naczelnych i starszych komisarzy spisowych, doręczając im urzędowe legitymacje.

Wszyscy komisarze spisowi w czasie wykonywania czynności spisowych stoją pod prawną ochroną przysługującą urzędnikom państwowym.

Komisarze spisowi oraz naczelnicy i starsi komisarze spisowi, pełniący swoje czynności jako honorową funkcję obywatelską otrzymują odznaki honorowe „Za ofiarną pracę“, nadawane wraz z odpowiednimi zaświadczeniami. Odznaki te mogą być nadawane również innym osobom prywatnym i funkcjonariuszom publicznym, którzy wezmą udział w akcji spisowej.

Jeżeli komisarzami spisowymi są nauczyciele lub funkcjonariusze w czynnej służbie państwowej lub samorządowej, władze przełożone są obowiązane udzielić im urlopu na czas konieczny dla załatwienia czynności spisowych.

§ 8. W budynkach wojskowych spis ludności zarówno cywilnej jak wojskowej przeprowadzony będzie przez komisarzy spisowych, mianowanych przez miejscową komendę garnizonu w porozumieniu z miejscową władzą spisową.

Mianowani w ten sposób komisarze spisowi wojskowi otrzymują formularze spisowe, instrukcje oraz wskazówki w sprawach spisu od miejscowej władzy spisowej, działającej w porozumieniu z miejscową komendą garnizonu.

Wypełnione formularze spisowe dostarczają wojskowi komisarze miejscowej władzy spisowej, która je kontroluje i ewentualnie zwraca do uzupełnienia.

§ 9. W celu wykonania prac przygotowawczych, rozwinięcia propagandy spisowej, wyszukiwania oraz przygotowania komisarzy spisowych, podziału powiatów, miast i gmin na okręgi spisowe i innych funkcji, mogą być powołane przez władzę spisową jako organ doradczy i pomocniczy powiatowe i miejskie komisje spisowe.

Dla kierownictwa pracami, wymienionymi w ustępie pierwszym, na terenie całego województwa mogą być utworzone przy urzędach wojewódzkich komisje spisowe wojewódzkie.

Komisja spisowa powiatowa lub miejska składać się będzie z przedstawiciela władzy spisowej, jako przewodniczącego i z powołanych przez niego członków z pośród działaczy samorządowych, przedstawicieli instytucji społecznych i gospodarczych oraz miejscowych urzędników państwowych i komunalnych.

Komisje spisowe wojewódzkie zostaną utworzone pod przewodnictwem przedstawiciela urzędu wojewódzkiego z członków przez niego powołanych.

§ 10. Koszta druku i rozesłania formularzy spisowych jak również inne koszty, związane z przeprowadzeniem spisu, prócz wyjątków wymienionych w § 11 niniejszego rozporządzenia, ponosi Skarb Państwa.

§ 11. Zarządy gminne obowiązane są współdziałać z władzą spisową i jej organami przy przeprowadzeniu spisu, a w szczególności dostarczyć komisarzom spisowym asystencji urzędowej, urzędowego lokalu wraz ze światłem i opałem i niezbędnymi utensyljami biurowymi, dostarczyć w razie potrzeby podwód dla komisarzy spisowych i wogóle spełniać wszystkie czynności, wskazane instrukcjami spisowymi, pokrywając ewentualne koszty stąd wynikłe.

§ 12. Prace przygotowawcze do spisu, organizacja przeprowadzenia i opracowanie spisu wykonane zostaną w Głównym Urzędzie Statystycznym przez Biuro Powszechnych Spisów z Generalnym Komisarzem Spisowym na czele.

Organizację Biura Powszechnych Spisów określają zarządzenia wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 13. Kto umyślnie lub z niedbalstwa złoży zeznanie nieprawdziwe, uchyli się od złożenia zeznania, wzbrania się wpuścić organa spisowe do mieszkania czy budynku lub w inny sposób przeszkadza organom spisowym w wykonywaniu ich czynności, przeprowadza spis prywatny w czasie spisu urzędowego, wywiera wpływ na inne osoby w kierunku uchylenia się od złożenia zeznań albo złożenia zeznań nieprawdziwych lub w sposób sprzeczny z przepisami — ulegnie karze grzywny do pięciuset złotych z zamianą, w razie niemożności jej uiszczenia, na karę aresztu do miesiąca.

Do orzekania o powyższych wykroczeniach właściwe są władze administracyjne.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: A. Prystor
Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki

Ogłoszono:

Katowice, dnia 24. września 1931 r.

Starosta

w z.

(Dr. Gawlas.)

Obwieszczenie

Kunegunda Maśnica z Bielszowic — Kolonia zamierza na swojej nieruchomości Bielszowice księga wieczysta nr. 1083 wybudować i uruchomić rzeźnię.

Zamiar ten podaje po myśli § 16 i następnych ordynacji przemysłowej do publicznej wiadomości z tem, że

- a) ewentualne zarzuty — o ile nie są natury prywatno-prawnej wnosić należy do tutejszego Wydziału Powiatowego w terminie prekluzyjnym 14-dniowym, licząc od dnia następnego po ukazaniu się tego ogłoszenia w Gazecie Urzędowej powiatu Katowickiego, pisemnie w 2-ch egzemplarzach albo do protokołu,
- b) po upływie wymienionego terminu w postępowaniu tem nie można już podnosić zarzutów.

Odnosne opisy, rysunki i plany wyłożone są w Urzędzie Okręgowym w Bielszowicach do publicznego wglądu w godzinach służbowych.

W celu rozpatrywania ewentualnych w terminie wniesionych zarzutów, wyznaczona zostanie ustna rozprawa w tutejszym Wydziale Powiatowym.

Na rozprawę tę wezwani zostaną tak wnioskodawca, jak również sprzeciwiający się z ostrzeżeniem, że także w razie niezjawienia się ich wniesione zarzuty rozpatrywane będą.

Katowice, dnia 25. września 1931 r.

Starosta

(--) Dr. Seidler.

L.: O — 61(9)31.

Obwieszczenie.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 14. września 1931 l. dz. P. II. 4449 zawiadamia, że stwierdzono cholerę drobiu w zagrodach Jana Palety, Wilhelma Ceglarka zamieszkających w Mihałkowicach.

Katowice, dnia 24. września 1931 r.

Starosta

w z.

(Dr. Seidler)

Zaopatrzenie najbiedniejszej ludności powiatu katowickiego w ziemniaki.

Wydział Powiatowy zamierza podobnie jak w latach ubiegłych i w tym roku zakupić większą ilość ziemniaków w celu zaopatrzenia najbiedniejszej ludności powiatu. Ubiegający się o dostawę winni nadsyłać oferty do Wydziału powiatowego w Katowicach, pokój nr. 15, do dnia 7 października br. gdzie też można otrzymać wszelkie potrzebne informacje.

(Dokończenie z nr. 39.)

Rozporządzenie

z dnia 30 lipca 1931 r.

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Komunikacji w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkolowej).

§ 18. Ustalenie obwodów, wyznaczenie lokalu głosowania i podanie do publicznej wiadomości, w sposób przyjęty w danej gminie, o terminie i miejscu głosowania powinno nastąpić na 14 dni przed dniem głosowania.

§ 19. O ustaleniu obwodów i wyznaczeniu lokali głosowania zarząd gminy wiejskiej i miasta nie stanowiącego odrębnego powiatu miejskiego, powinien zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, zarząd zaś gminy miejskiej, stanowiącej odrębny powiat miejski — wojewódzką władzę administracji ogólnej — a w m. st. Warszawie — Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

§ 20. Dla każdego obwodu wyznaczy zarząd gminy komisję plebiscytową w składzie przewodniczącego i 4 członków. Przewodniczącego mianuje państwowa władza nadzorcza; członków rada gminna lub miejska z pośród swych członków. W razie zarządzenia głosowania powszechnego na żądanie mieszkańców gminy, dwóch członków komisji plebiscytowej powołuje rada gminna lub miejska z pośród organizacji społecznych biorących udział w walce z alkoholizmem na terenie gminy, a w ich braku z pośród innych organizacji oświatowo-kulturalnych. W wypadku ustalenia więcej, niż jednego obwodu, komisje obwodowe, po skończonem głosowaniu, przesyłają opieczetowane urny z odpowiednim protokołem do komisji głównej, wyznaczonej przez zarząd gminy, która dokona obliczeń i ustali wyniki głosowania. Obliczenie głosów powinno być dokonane natychmiast po ukończeniu głosowania i stwierdzone odpowiednim protokołem, przesłanym zarządowi gminy niezwłocznie po obliczeniu wyniku głosowania.

§ 21. Członkiem komisji plebiscytowej może być tylko osoba, uprawniona do głosowania i umiejscawiająca czytać i pisać po polsku.

§ 22. Głosowanie nie może się zacząć przed godziną 9-tą i trwać dłużej, niż do godziny 21-tej.

§ 23. Ogłoszenie publiczne o wyniku głosowania powszechnego powinno być uskutecznione w ciągu dni 3-ch po dniu przeprowadzenia głosowania. W tem samym terminie powinno być przedłożone właściwej władzy nadzorczej sprawozdanie o wyniku głosowania.

§ 24. Koszta przeprowadzenia głosowania w sprawie wprowadzenia zakazu sprzedaży napojów alkoholowych ponosi gmina.

§ 25. W ciągu 14-tu dni od daty ogłoszenia wyniku głosowania każdy uprawniony do głosowania może zgłosić zastrzeżenie co do sposobu przeprowadzenia głosowania z tytułu naruszenia postanowień ustawy i niniejszego rozporządzenia do właściwej władzy administracyjnej, a mianowicie: jeżeli głosowanie odbyło się w gminie wiejskiej lub w mieście nie stanowiącem odrębnego

powiatu miejskiego do powiatowej władzy administracji ogólnej, w mieście zaś stanowiącem odrębny powiat miejski do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej — a w m. st. Warszawie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

§ 26. O ile właściwa władza administracji ogólnej w ciągu miesiąca od dnia otrzymania uchwały sprzeciwi się wprowadzeniu jej w życie, może zarząd gminy na zasadach ogólnych odwołać się do wyższej instancji.

§ 27. Uchwała o zakazie sprzedaży napojów alkoholowych niezakwestjonowana w ciągu miesiąca przez właściwą władzę administracji ogólnej staje się wykonalną.

§ 28. O prawomocnie uchwalonym zakazie sprzedaży napojów alkoholowych zarząd gminy obowiązany jest powiadomić właściwą Izbę Skarbową, która wprowadza zakaz w życie od najbliższego terminu ustawowego.

§ 29. Za miejsca produkcji w rozumieniu art. 7 ustawy uważa się również wolne składy i rozlewnie, wydając do obrotu handlowego napoje alkoholowe o zawartości poniżej 4 1/2 proc. alkoholu.

Za naczynia zamknięte w rozumieniu tegoż artykułu ustawy uważa się zarówno butelki, jak beczki, antałki i t.p. opakowania.

§ 30. Spożywcą, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący, czy to dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 31. W razie dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazania koncesjonariusza w myśl ustawy przeciwalkoholowej może Izba Skarbowa w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej cofnąć koncesję na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, orzekając równocześnie na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji. W razie takiegoż

skazania następcy koncesjonariusza władza skarbowa powinna cofnąć udzielone zezwolenie do zastępstwa koncesjonariusza; na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej może Izba Skarbowa orzec ponadto na pewien czas lub na zawsze niezdolność skazanego do uzyskania na własne imię koncesji na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych oraz do prowadzenia zakładu takiej sprzedaży w charakterze zastępcy.

§ 32. Przy władzach administracji ogólnej I instancji utrzymuje się komisje do walki z alkoholizmem, w granicach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29. sierpnia 1928 r. w sprawie komisji do walki z alkoholizmem oraz komisji sanitarno-obyczajowych (Dz. U. R. P. Nr. 81. poz. 708).

§ 33. Do zakresu działania powiatowych organów kolegialnych względnie komisji do walki z alkoholizmem należy:

- a) wydawanie opinii w sprawie umieszczania zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w lokalach nieodpowiadających warunkom przewidzianym w art. 5 ustawy,
- b) opinjowanie w sprawie rozlokowania miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w poszczególnych miastach i gminach wiejskich.
- c) wyznaczanie delegatów swoich dla kontroli wykonywania przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Bronisław Pieracki

Minister Skarbu

(—) Jan Piłsudski

Minister Sprawiedliwości

(—) Czesław Michałowski

Minister Komunikacji

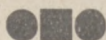
(—) Kühn

(Dz. U. R. P. z dn. 21. 8. 1931) nr. 73 poz. 595

E. LAMLA

Fabryka Zdrowotno Techn.

Urządzeń i Apatów Ogrzewania
Centralne Instalacje na- i odwadniające
Urządzenia dezynfekcyjne

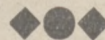
Katowice
Sobieskiego 13. Telefon 14-33

Alojzy Budniok

ZAKŁAD MALARSKI

Katowice

ulica Marszałka Piłsudskiego 38.

WYKONUJE:
wszelkie prace w zakres wchodzące.